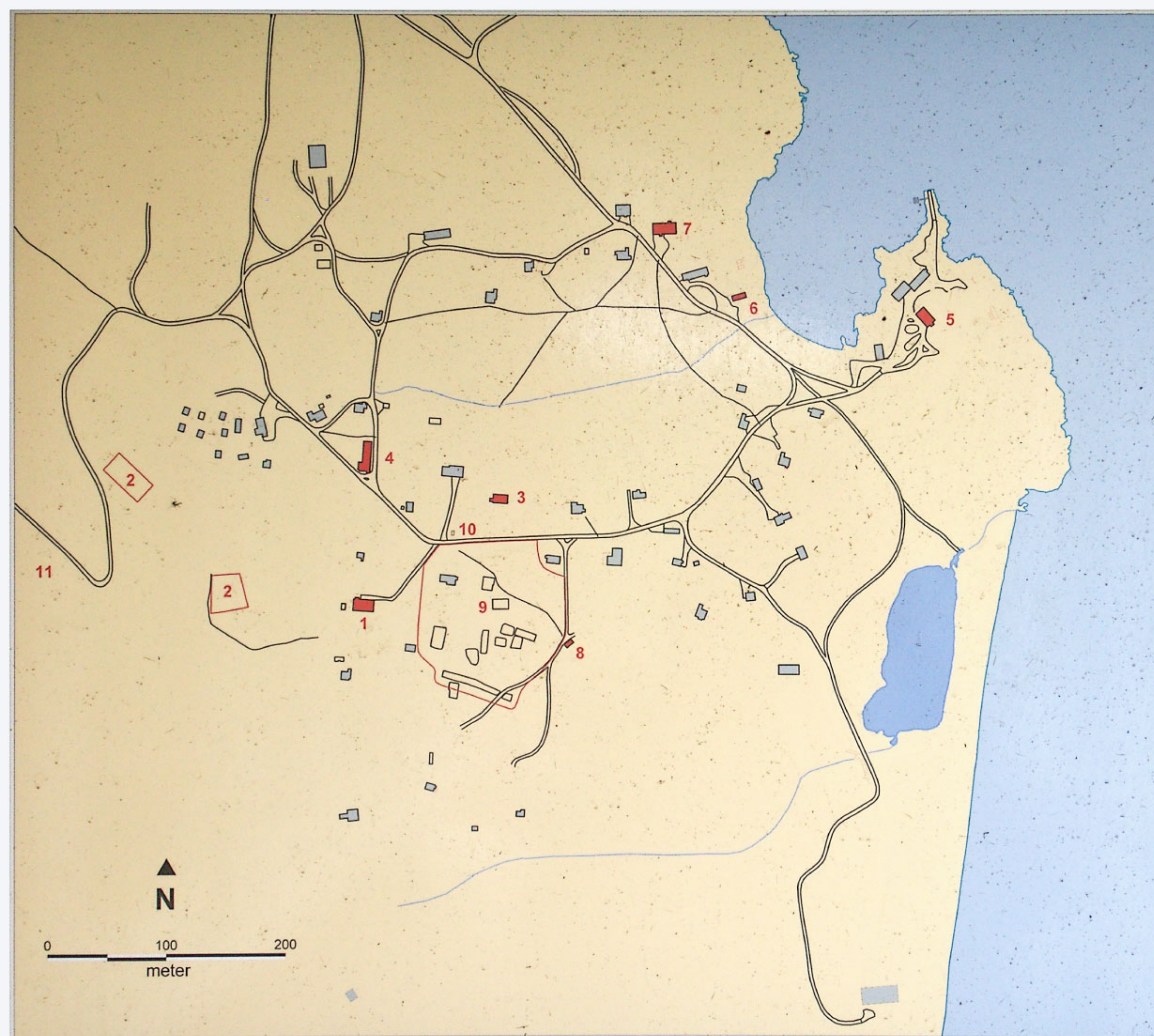
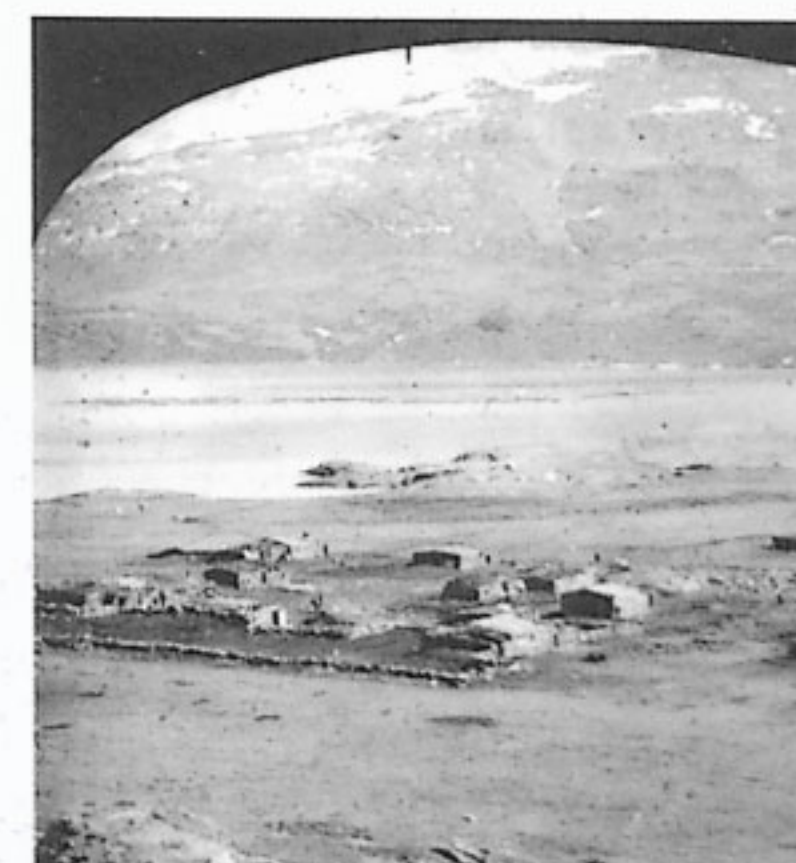

1. Kirke
2. Kirkegård
3. Forsamlingshus
4. Café og vandrehjem
5. Butik
6. Elværk
7. Bygdekontor
8. Bispegårdens brønd
9. Ruinområde
10. Anders Olsens gravsted
11. Vej til Itilleq

Amos Egede, »kongen af Igaliku«.
Fot. Aage Roussel 1926

Landbrug gennem 1000 år

Omkring år 985 bosatte Nordboerne sig på dette sted som de kaldte for Gardar (gården). De levede her som bønder indtil ca. 1450. Inuit, de nuværende grønlanderes forfædre, indvandrede fra nord, og nåede Sydgrønland omkring samme tidspunkt. De var fangere og levede af de ressourcer, naturen kunne byde på. Nordboernes gamle næring blev dog genoptaget i 1782, da nordmanden Anders Olsen flyttede hertil. Han lagde grunden til det, som i dag har udviklet sig til et moderne landbrugssamfund baseret på fåreavl. Fåreholderne, som før boede i selve bygden, er nu flyttet ud og drager nytte af de marker, nordboerne anlagde for mere end 1000 år siden.

Bygden Igaliku

Nøjagtigt hvor Anders Olsen og hans grønlandske kone Tuperna byggede deres hus, ved man ikke i dag. Måske benyttede han efter grønlandsk skik græstørv som byggemateriale, men det er sandsynligt at de dengang velbevarede ruiner fandt anvendelse som stalde og udhuse. Senere, da det lille samfund voksede, byggede man huse af sten hentet fra nordboruinerne. Dette fortsatte frem til 1937, da den første fredningslov for Grønland trådte i kraft. De små stenbyggede huse er i høj grad med til at give Igaliku sit specielle særpræg.

Anders Olsen og hans efterkommere supplerede landbruget med fangst og fiskeri. Man tillægger ham æren for at have indført kartoflen i Grønland. Fåreavl som hovederhverv startede først omkring 1915, da man oprettede en landbrugsskole i Qaqortoq. Dette var starten til en blomstrende udvikling i Igaliku, som i 1929 havde 67 indbyggere. Udviklingen kulminerede i 1950 hvor samfundet talte 146 mennesker. Kirken blev bygget i 1926 og i 1932 fik Igaliku status af udsted.